

กิเลสเผา

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังเทศน์ ฟังเทศน์นะ วันนี้เป็นวันพระ วันพระ ๑๕ คำ เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา เพราะพรุ่งนี้จะเป็นวันเข้าพรรษา ถ้าวันเข้าพรรษานะเราต้องอธิษฐานพรรษา อธิษฐานพรรษาแล้วนี่ ๓ เดือนเราจะไปที่ไหนโดยแบบว่าไม่เสด็จหาไม่ได้ การเสด็จหาไป เห็นไหม เสด็จหาไป ๗ วัน ถ้าการเสด็จหาไปเนี่ย ถ้าสมมุติครูบาอาจารย์เราท่านจะเสด็จหาต่อเมื่อมีความเป็นจริง แต่ในสมัยปัจจุบันนี้ในเมื่อธรรมวินัยเปิดช่องไว้ให้เสด็จหาได้ก็เลยเสด็จหากันเป็นสัพเพเหระ มันไม่มีความจำเป็น

ถ้ามีความจำเป็น แม้แต่พระวัดใดก็แล้วแต่ ไม่มีผู้สวดปาฏิโมกข์ ไปเรียนปาฏิโมกข์ ไปเรียนสมัยพุทธกาลยังไม่มีคำรับตำรา มันต้องเรียนปากต่อปาก ถ้าที่ไหนไม่มีพระปาฏิโมกข์ให้เสด็จหาไปเรียนให้ได้ เพราะถ้าเรียนมาไม่ได้ เห็นไหม ถ้าไม่สวดปาฏิโมกข์ ไม่สวดปาฏิโมกข์ ไม่บอกไม่แสดงความบริสุทธิ์ภายใน ๑๕ วัน ปรับปาจิตตีย์ทุกองค์

ฉะนั้น เวลาเสด็จหาไปเรียน บอกว่าเสด็จหาไปเรียนปาฏิโมกข์ยังเสด็จหาไปเรียนได้ ทำไมจะเสด็จหาไปเรื่องธุระความจำเป็นไม่ได้ เสด็จหาไปธุระความจำเป็นมันความจำเป็นของกิเลสไง ถ้าเป็นความจำเป็นของกิเลสนะ กิเลสมันจะมีความจำเป็น มันมีความจำเป็นทั้งนั้น เพราะกิเลสของใครเข้มข้น กิเลสของใครเจือจาง กิเลสของใคร กิเลสของใครคือความเห็น ถ้ากิเลสของใคร ใครยึดมั่นกิเลสอันใดมันก็ว่ามีความจำเป็นทั้งนั้น ถ้ามีความจำเป็น ความจำเป็นของใคร ความจำเป็นของกิเลสไง กิเลสมันยุมันแห่ กิเลสมันเป่าหู เวลากิเลสมันเป่าหู อู้ฮู! ร้อนเป็นไฟเขียว แต่เวลาธรรมละ เห็นไหม

นี่จะเข้าพรรษา เวลาเข้าพรรษาให้อยู่จำพรรษาแล้วให้พยายามประพฤติปฏิบัติให้เข้มข้น ขึ้นมา เพราะออกพรรษาแล้วเราชดงค์ไป ชดงค์ไปเราก็ก็น่าไปแสวงหาความสดความวิเวกมา พอสมควรแล้ว เวลาหน้าพรรษาเราจะเข้าพรรษาประจำที่ประจำทาง ประจำที่ประจำทางนะ เราจะต้องเตรียมพร้อม เห็นใหม่ เราอยู่กับครูบาอาจารย์นะ ก่อนจะเข้าพรรษานี้มันเป็นการเตรียมพร้อมเต็มที่ เตรียมพร้อมเต็มที่ เห็นใหม่ เตรียมไม่กลัวได้ เตรียมทุกอย่างไว้ว่าใน ๓ เดือนนี้ต้องพอใช้

ก่อนเข้าพรรษานะ เราอยู่กับครูบาอาจารย์สมัยโบราณนะ เวลาจะเข้าพรรษานี้ ก่อนจะเข้าพรรษานี้ภายใน ๑๕ วัน เราจะหาฟืน หาฟืนไว้ต้มน้ำ ต้มน้ำไว้ถวายครูบาอาจารย์ ถวายพระผู้ใหญ่ หาฟืนหาทุกอย่างเตรียมพร้อมไว้ เตรียมพร้อมไว้ว่าใน ๓ เดือนนี้เราจะเข้มข้น เราจะจริงจังกับการประพฤติปฏิบัติ เราจะไม่ให้สิ่งใดเข้ามาแย่งชิงเวลาของเราไปเลย เห็นใหม่ เขาเตรียมเพื่อจะประพฤติปฏิบัติ เห็นใหม่ บำเพ็ญธรรม ตบะธรรม ความตบะธรรมให้ธรรมะมันแผดเผา ถ้าธรรมะ ตบะธรรมมันแผดเผากิเลสในใจของเรา

แต่ของเรา เห็นใหม่ ของเราในสมัยปัจจุบันโลกเจริญๆ ไร ทุกคนว่ามันเจริญ ทุกคนมีการศึกษาไร ทุกคนเป็นผู้ที่ฉลาดไร ปัญญาเรามีมากมายมหาศาล เราจะพลิกแพลงแก้ไขของเราได้ เรามีปัญญา ปัญญาของเรานี้ปัญญากิเลส กิเลสมันแผดเผาไร กิเลสมันเป่าหูไร กิเลสมันเป่าหูให้เรารวนไขใหม่ ให้พอเซไร พอเซกิเลสมันก็กระต๊อบซ่าไร พอกระต๊อบซ่า “ฉันเป็นพระผู้ใหญ่ ฉันเป็นผู้มีศักยภาพ ฉันเป็นคนมีปัญญา” เวลากิเลสมันเผา กิเลสมันเป่าหู เห็นใหม่ มันเป่าหูแล้วมันก็เผา มันเผา เห็นใหม่ เราก็มั่น เวลากิเลสมันยุมันเหี่ยวมันกระชิบนะ โอ้โฮ! มันเชื่อไปหมดละ

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมวินัยนี้ไว้ เราได้มีความมั่นคงใหม่ เรามีความเชื่อมั่นในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใหม่ ถ้าคนมีความเชื่อมั่นในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราประพฤติปฏิบัติ เรามีความเข้มข้นของเรา ศีลสมาธิ ปัญญา มันจะไปไหนละ ถ้าเรากำหนดหายใจเข้านี้กพุทธ ลมหายใจออกนี้กโธนี่ เราอยู่กับพุทธานุสติ เราอยู่ที่เฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ

คูลี เวลาฆราวาสเขาๆ ต้องไปสังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ เขาต้องไปกราบไปไหว้ไปบูชา ตอนนี้อยู่ทุกประเทศเลยสร้างจำลองไว้ วัดทุกวัดมีจำลองไว้หมดเลย ทุกอย่างมีจำลองไว้หมดเลย แล้วได้อะไรต่อ ทำอะไรต่อ แต่ถ้าเวลาที่มีสติมีปัญญาขึ้นมาทำไมไม่มี เวลาที่มีสติมีปัญญานะ เวลาหลวงปู่มัน เห็นไหม เวลาท่านศรีสุธรรมขึ้นมาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาอนุโมทนาเราไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาอนุโมทนากับหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา ท่านมาอนุโมทนา

ในเมื่อสาวก สาวกะ ผู้ที่เบ่งบาน ดอกบัวบานท่ามกลางชาวพุทธ บานขึ้นมาท่ามกลางในหัวใจของหลวงปู่มั่น แล้วท่านจะเป็นศาสนทายาท เป็นผู้รู้หรือคน เป็นผู้ที่วางธรรมและวินัย เป็นผู้วางข้อวัตรปฏิบัติให้เราก้าวเดินต่อไป ถ้าเวลารู้หรือคนรู้คนกันที่นี้ไง เวลาชาวบ้านเขาต้องไปสังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ เขาไปเพื่อความปลื้มใจของเขา เขาไปเพื่อความอบอุ่นของเขา เขาไปแล้วเขาชื่นชมของเขา แต่เวลาอยู่บ้านอยู่เรือนทำไมไม่ชื่นชมบ้างล่ะ ทำไมไม่มีความอบอุ่นเลยหรือหัวใจตัวเองไม่มีสติไม่มีปัญญารักษาหัวใจของตัวเองทั้งนั้นหรือ เพราะอะไร?

เพราะมันไกลรัตนตรัยไง ไกลพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไง นี้อยู่ใกล้กัน อยู่กับพระ เมืองไทยวัดเต็มบ้านเต็มเมือง พระนี่เป็นแสนเดินชนกันไปก็ชนกันมาไม่มีศรัทธาเลย ไปสังฆเวชนียสถานทั้ง ๔ โอ้โห! มันปลื้มใจ โอ๊ย! มันสุขใจ มันปลื้มใจสุขใจ แล้วเขาก็จำลองมา ไปคูลีวัดทุกวันเดี๋ยวนี้เขาจำลองมาทั้งนั้น มันมาสร้างไว้ เขาจำลองมา จำลองมา ถ้าจำลองมาไม่ขลังมันไม่ใช่ของจริง

ของจริงนั้นนะ โคนอินดูเขายึดครองไปหมดแล้ว อังกฤษเขาเข้าไปปกครอง เพราะอังกฤษเขาชอบเรื่องประวัติศาสตร์ เขาไปรู้หรือคนขึ้นมา มันรู้หรือคนขึ้นมาตั้งแต่อังกฤษเข้าไปปกครองทั้งนั้น ก่อนหน้านั้นมันหายไปหมดแล้ว แล้วอันไหนของจริง อันไหนของจริง มันทำลายไปหมดแล้ว แล้วต้องไปฟื้นฟูขึ้นมา แล้วเวลาจำลองมาละ จำลองมามันไม่ใช่ของจริง มันของจำลอง จำลองเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์อย่างนั้นมันเรื่องของวัตถุเรื่องของโลก

แต่เรื่องของธรรมะ เรื่องของธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง จากใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านก็รู้หรือคนของท่านขึ้นมา ท่านรู้หรือคนของท่านขึ้นมาท่านรู้หรือคนขึ้นมาได้อย่างไร ท่านรู้หรือคนขึ้นมาด้วย

สติด้วยปัญญาของท่าน ด้วยอำนาจวาสนาของท่าน เห็นไหม ท่านไม่หุบเขา ท่านไม่เชื่อสิ่งใด
ง่ายๆ กิเลสมันจะกระซิบกระซาบขนาดไหนท่านก็ไม่เชื่อมั่น

กิเลสมันเป่าหูทุกวัน มันเป่าหูนะ ทำอย่างไร แล้วคูตีเวลาไม่มีครูบาอาจารย์นะ เราเผชิญ
กับกิเลสของเรา เราทำความสงบของใจเราเข้ามา เราจะก้าวเดินไปอย่างไร มันก้าวเดินไม่ได้ มัน
ล้มลุกคลุกคลานอยู่อย่างนั้น คนเราไม่มีอำนาจวาสนาต้องพยายามชวนขวยเอา ขวนขวยเอา
เก็บเล็กผสมน้อย คนที่เก็บเล็กผสมน้อยมา ฉะนั้น มันถึงเป็นนิสัยของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น
เห็นไหม ท่านเก็บเล็กผสมน้อย

หลวงตาท่านพูดประจำว่า “หลวงปู่มั่นท่านเป็นพระอะไร” ท่านเป็นพระอรหันต์ มันใจ
ลูกศิษย์ของหลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นท่านมั่นใจว่าหลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นเป็นพระอรหันต์ทั้งนั้น
แต่ความเป็นอยู่ของหลวงปู่มั่น เห็นไหม ท่านบอกว่าผ้าจีวรห่อทอง ถ้าทางโลกมันเหมือน
ผ้าจีวร ไม่มีค่าเลย ถ้าค่าทางวัตถุค่าทางโลกไม่มีค่าเลย ไม่มีศักยภาพ ไม่มีค่า สิ่งที่มีคุณค่าเรื่อง
วัตถุในวัดท่านไม่มีอะไรเลย

แต่ถ้าพูดถึงทางธรรมๆ ยอดคน ยอดของคน ยอดคนเพราะมันเหนือโลกไง มันเหนือโลก
เหนือปัจจัยเหนือโลกธรรม ๘ คำว่าเหนือโลกธรรม ๘ เห็นไหม ไม่ใช่โมฆบุรุษ โมฆบุรุษตาย
เพราะลาภ ตายเพราะลาภ ตายเพราะสักการะ ตายเพราะความนับถือ ตายเพราะความชื่นชม แล้ว
อยาก อยากนักรัก อยากให้เขาชื่นชม อยากให้เขานับถือ แต่ตัวเองชื่นชมตัวเองไม่ได้ ชื่นชมตัวเอง
ไม่ได้เพราะอะไร เพราะเราขาดสติ พุทโธมันก็ขาดตอนซะ จะทำสมาธิหรือก็ล้มลุกคลุกคลาน
ว่าจะเกิดปัญญาก็สงสัย มันชื่นชมตัวเองไม่ได้ไง มันเป็นปัจจัยตัดง มันเป็นสันทิฎฐิโก เราอยู่
เต็มหัวอก เรามีมากมีน้อยเรารู้ที่อยู่

ถ้าเราประพฤติปฏิบัติ เรามีสติ เห็นไหม เราก็มีความรุ่มเย็น ถ้าเรามีสติมีความรุ่มเย็น
หลวงตาท่านพูดประจำ “สติเหมือนฝ่ามือเล็กๆ สามารถกั้นคลื่นทะเลได้” คูตี ทะเลเวลามันเกิด
พายุขึ้นมามันรุนแรงขนาดไหน มือเล็กๆ สามารถกั้นคลื่นทะเลได้ สติของเรานี้มันสามารถกั้น
คลื่นพายุอารมณ์ในหัวใจเราได้ อารมณ์หัวใจความมักมาก ความอยากใหญ่ ความไม่เอาไหน
ล้มลุกคลุกคลานไปหมด แล้วกิเลสมันก็เป่าหู กิเลสมันก็แผดเผา เวลากิเลสมันแผดเผา กิเลสมัน
เป่าหูนะ ศึกษารธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้มาคำสองคำ สำคัญตนว่ามีอำนาจ
วาสนา สำคัญตนว่ามีมรรคมีผล กิเลสมันเป่าหูหน่อยเดียวมันลอยไปเลยนะ

คูลี สมัยปัจจุบันนี้ทางธุรกิจเขาๆ พยายามปั่นกัน พยายามสร้างกระแสขึ้นมาให้เป็นฟองสบู่ เวลาเชิงธุรกิจมันขึ้น เวลามันขาลง โอ๊ย! มีแต่คนชื่นชมมีแต่คนยินดีทั้งนั้นเลย เพราะมันมีแต่ผลประโยชน์ทั้งนั้นเลย แต่คนที่มีความทุกข์เลย ถ้าฟองสบู่แตกเศรษฐกิจเวลาขาลง เวลามันทรุดลงมันมีแต่ความทุกข์ มีแต่คราบน้ำตา มีแต่ความทุกข์ในหัวใจ ไม่มีสิ่งใดจะเป็นขึ้นเป็นอันเลย

นี่ก็เหมือนกัน อ่านธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาคำสองคำ ศึกษาประวัติครูบาอาจารย์มาสองสามตัว สำคัญตน มีความรู้ กิเลสมันเป่าหู มันคิดว่ามันมีความรู้ในพูดสิ่งใดไปคนเขาจะโต้แย้งไม่ได้ เพราะเป็นคำพูดคำเดียวกับครูบาอาจารย์ที่พูด เป็นคำพูดคำเดียวกับในพระไตรปิฎก พุทธพจน์ๆ คำหนึ่งก็อ้างพุทธพจน์ สองคำก็อ้างพุทธพจน์

ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นจริงท่านไม่เถียง ท่านไม่เถียงพุทธพจน์ ท่านไม่เถียงหรือกตัญญูก็กตัญญู กตัญญูเป็นความจริงในตัวของตัวเอง แต่คนที่ท่องกตัญญูมา คนที่ศึกษามา มันมีสิ่งใดอยู่ในหัวใจของมันบ้าง เห็นไหม แล้วกิเลสมันก็เป่าหู พอเป่าหูขึ้นมามันก็สำคัญตนขึ้นมา โมงบรูชตายเพราะลาภ อยากให้เขาชื่นชม อยากให้เขาเชิดชู อยากให้เขาเคารพนับถือ เห็นไหม กิเลสมันก็เป่าหู เป่าหูแล้วกิเลสมันก็แผดเผา แผดเผาว่า “ทำไมไม่เป็นอย่างนั้นล่ะ ทำไมฆราวาสญาติโยมเขาเชื่อมั่นในหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นล่ะ ทำไมเขาไม่มองหน้าเราเลยล่ะ ทำไมเขาไม่สนใจเราเลยล่ะ”

มันเหมือนเทวทัต เวลานางวิสาขาเข้ามาเยี่ยมองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันก็จะมีน้ำปานะมีต่างๆ มาฝากพระอานนท์ มาฝากพระนันทะ เทวทัตก็ลูกกษัตริย์เหมือนกัน เพราะเทวทัตอุปฐกพระเป็นพ่อ เห็นไหม พระเจ้าสุทโธทนะเป็นพ่อขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อุปฐกพระเป็นพี่หรือเป็นน้องของพระเจ้าสุทโธทนะ ก็ลูกกษัตริย์เหมือนกัน สถานะเหมือนกัน บวชเป็นพระเหมือนกัน สีล ๒๒๗ เหมือนกัน ทำไมนางวิสาขาเขาสนใจแต่พระอานนท์ สนใจแต่พระนันทะ สนใจแต่พระที่เขาชื่นชมของเขา เทวทัตเขาก็มีของเขา ทำไมไม่ชื่นชมล่ะ ก็วางแผนคิดร้อยเล่ห์สันพันคมเล่ห์เหลี่ยมขึ้นมาไง จนทำให้ในสังฆมณฑลสะเทือนไปหมดใจ

นี่ก็เหมือนกัน เวลากิเลสมันแผดเผาหัวใจๆ มันเป็นอย่างนี้ มันแผดเผา เห็นไหม มันเป่าหู แล้วก็ล้มลูกคลุกคลานแล้วก็แผดเผา แล้วเวลาพูด “เฮ้! พุทธพจน์นะ” ในเมื่อพุทธพจน์ พุทธพจน์นะสาธุ ครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านประพฤติปฏิบัติมาไม่มีองค์ใดหรือที่ท่านไม่เคารพองค์

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่มีองค์ใดหรอกที่ไม่เคารพธรรมและวินัย ถ้าไม่เคารพ ไม่เคารพ มันก็ต้องสัพพตปรามาสติ มันก็ต้องถูบลกล่าว

ทำไมครูบาอาจารย์ที่ท่านบรรลุนิพพานขึ้นมาแต่ละชั้นแต่ละตอนขึ้นมาเนี่ย ออกุ๊ปธรรมๆ อฐานะที่จะเสื่อม อฐานะเลย อฐานะมันเป็นเนื้อเดียวกันเลย ถ้ามันเนื้อเดียวกันเลยมันจะถูบลกล่าวได้ยังไง เขาไม่ถูบลกล่าวหรอก เขาเป็นจริงของเขา แต่เป็นจริงโดยข้อเท็จจริงในใจของเขา เขาไม่ได้เป็นจริงที่ปาก เขาไม่ได้เป็นจริงที่ความคิด ให้กิเลสมันแผดมันเผา เวลากิเลสมันแผดมันเผาแล้วมันก็ร่าร้อนไป พอเราร้อนไปเราก็ล้มลุกคลุกคลาน พอล้มลุกคลุกคลานมา มันก็เรียกร้องไหนว่าบวชแล้วมีความสุขใจ

ใช่ เวลาบวชนี้ได้อบุญ บุญก็คืออามิส คุณติ เวลาโยมที่เขาทำบุญกุศลของเขาที่เขาเสียสละนั้น เขาเสียสละของเขานั้นก็บุญของเขา เราเสียสละสถานะของเป็นฆราวาสแล้วเราบวชเป็นพระได้อบุญใหม่ ได้ ได้อบุญแล้วพอเป็นพระแล้วทำดีทำชั่วนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เวลาประพฤติปฏิบัติจริงหรือปลอมนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เวลาเป็นไปแล้วมิจาหรือสัมมา มิจาสมาธิ สัมมาสมาธิ ถ้าปัญญาเป็นมิจาหรือปัญญาเป็นสัมมาอีกเรื่องหนึ่ง มันยังมีเหตุมีผลมีการกระทำของเราเข้าไปอีกมหาศาล มันจะให้กิเลสมาขุมาเหย่ ขุเหย่แล้วกิเลสก็แผดเผา ตบะธรรมสั ถ้ามันจะเผา กิเลสมันก็ต้องมีตบะธรรม ให้กิเลสมันขุมันเหย่ กิเลสมันแผดเผา

คุณติ พญามาร ปุของมาร เห็นไหม นี่พญามาร เวลาลูกของมันจอมทัพ กามราคะ ปฏิคะ เวลาหลานของมัน เห็นไหม หลานของมันกามราคะที่อ่อนลง เวลาเหลนมันเลยนี้สักกายทิฐิ เวลาครอบครัวของมาร เห็นไหม นี่แค่เหลน แค่เหลนของมันนี่เด็กน้อย เด็กน้อยความเห็นเรายังสู้มันไม่ได้เลย นี่ครอบครัวของมารไง เวลากิเลสมันแผดมันเผาไง ครอบครัวของมันไง เวลามันยกทัพเข้ามาล้มลุกคลุกคลาน แล้วปฏิญาณตน เห็นไหม

คุณติ บวชมาได้ผ้ากาสาขาวพัสดุ ได้ผ้ากาสาชยะ เป็นธงชัยของพระอรหันต์ เราหม่ออยู่หม่อม ธงชัยพระอรหันต์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโบกสะบัดมาตลอด แล้วเรามาหม่อมธงชัยพระอรหันต์ แล้วให้กิเลสมันมาแผดเผา กิเลสมาเป่าหู กิเลสมาขุเหย่ในใจ มันสมควรไหม คุณกองทัพนะ เวลากองทัพเขาจะรบทัพจับศึก เห็นไหม เขากลับแนวที่ ๕ ความลับทางกองทัพ ความลับทางเสบียงอาหาร อาวุธ จำนวนพล เขาไม่ให้ข้าศึกรู้หรอก แล้วเขาก็มาตีสภาพของเขา เขาสู้ได้ สกนกลในหมดเลย รู้เขารู้เราบเมื่อไหร่ก็ชนะเมื่อนั้นนะ

ไอ้เรานี้ยังเชื่ออยู่นะ นักรบ เหม่ลอย หลวงปู่มั่นท่านบอก “ซากศพเดินได้” ซากศพเขาเอาไว้ในโลง เขาอยู่ในหลุม เวลาเขาจะเผาก็ไปขุดขึ้นมา ไอ้เดินอยู่นี้มันซากศพ มันไม่มีสติไม่มีปัญญา เสร้าใจใหม่ ถ้ามันเสร้าใจเราไม่ใช่ซากศพ เกิดมาเป็นมนุษย์นี่ศักยภาพของความเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์ เห็นใหม่ ด้วยบุญกุศลถึงได้เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์สมบัติ ด้วยสติ ด้วยปัญญา ด้วยเห็นภัยในวัฏสงสาร

ภัยในวัฏสงสาร เห็นใหม่ โลกเขาแสวงหากัน จะมั่งมีศรีสุขอย่างไร จะทุกข์จนเจ็บใจขนาดไหน เขาก็เป็นทุกข์ ทุกข์ในวัฏฏะ เขามีทุกข์ประจำธาตุขันธ์ของเขาเป็นประจำ เราก็คือเป็นทุกข์เหมือนกับเขามาเป็นอย่างนั้น เราเกิดมาเป็นคนเหมือนกัน เราอยู่ในวัฏฏะเราก็คือเห็นถึงความทุกข์ของมัน ถ้าความทุกข์ของมันจะมั่งมีศรีสุขขนาดไหน ทุกข์จนเจ็บใจอย่างไร มันก็มีความทุกข์เป็นสัจจะเป็นความจริง

เพราะเราเห็นมีความทุกข์เป็นสัจจะเป็นความจริง เราถึงได้เสียดลมะ เราได้เสียดลมะมาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระเพราะเราเห็นภัยในวัฏฏะ เพราะอะไร? เพราะทำบุญกุศลทำบาปอกุศลขนาดไหนมันก็เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราจะพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราถึงได้เสียดลมะ เราได้เสียดลมะสถานะนั้นมา ถ้าเราไม่ได้บวชเป็นพระเราก็มีสถานะเหมือนเขาเหมือนกัน ถ้ามีสถานะเหมือนเขาขึ้นมา ใครมีอำนาจวาสนาของเขา เขาก็พยายามชวนขวายเพื่อความป็นจริงในใจของเขา เขาพยายามชวนขวายเพื่อประสบความสำเร็จของเขา ถ้าประสบความสำเร็จขนาดไหนเขาก็ว่าเหวของเขา

เพราะทรัพย์สินเงินทองนี้ถ้าใช้สอยไปโดยที่ไม่มีสติไม่มีปัญญา มันก็มาทำลายตัวมันเอง ทรัพย์สินเงินทองได้มามากน้อยขนาดไหน เวลาถึงคราวเวลาเคราะห์กรรมขึ้นมา เขามาปล้นมาชิงมาทำลายเรา ข้าวของเงินทองควรที่เป็นประโยชน์กับเรากลับมาเป็นโทษกับเรา เพราะข้าวของเงินทองนั้นชักนำให้คนเข้ามาทำร้ายเรา ชีวิตเราต้องเสียไปเพราะทรัพย์สินที่เราหาว่ามันจะเป็นประโยชน์กับเราๆ เห็นใหม่ ทั้งๆ ที่เขาหาด้วยความสุจริตนั่นล่ะ แต่เวลาเวรกรรมมันให้ผลขึ้นมามันมีทุกข์มีภัยไปตลอด

แล้วชีวิตจะเป็นอย่างนั้นหรือ เพราะเราเห็นความทุกข์อย่างนั้นใช่ใหม่ เราถึงได้เสียดลมะมา ถ้าเราเสียดลมะมา เสียดลมะมาเพื่อเป็นศากยบุตรพุทธชิโนรส แต่มันเป็นไปโดยธรรมโดยวินัย โดยยุติติจตุตถกรรมยกขึ้นมาเป็นสงฆ์ ยกขึ้นมาเป็นสงฆ์ เห็นใหม่ แล้วเป็นสงฆ์ เราจะลง

อุโบสถกันอยู่นี้ ถ้าเป็นสงฆ์นะ ถ้าไม่เป็นสงฆ์ลงอุโบสถ นี้อุโบสถนั้นจะเป็นโมฆียะเป็นโมฆะไป

ถ้าเป็นสงฆ์มีความสมบูรณ์ในความเป็นสงฆ์ ในความเป็นสงฆ์มันเป็นจากอรรถติงคุดดกรรม แต่เวลากิเลสมันแผดเผาละ เวลากิเลสมันเผา มันเผาหัวใจนี้ มันละลายละลงไปหมด เวลาคนบวชมาครั้งแรก เห็นใหม่ บวชมาแต่ความองอาจกล้าหาญ มีแต่ความสะอาดบริสุทธิ์ สะอาดบริสุทธิ์ เห็นใหม่ กาในฝูงหงส์ หงส์ในฝูงกา เวลาเรามาบวชมานี้เรายังกับหงส์เลย ถ้าอยู่ในฝูงหงส์ด้วยกัน อยู่ในสังคมสงฆ์ที่สะอาดบริสุทธิ์ สังคมสงฆ์นั้นจะประพฤติปฏิบัติ มันก็ควรเป็นจริง มันควรจะเป็นจริงสิ นี่หงส์ในฝูงกา

ถ้ากาในฝูงหงส์ละ บวชมาแล้วนี่สะอาดบริสุทธิ์ทั้งนั้น แต่บวชมาแล้วมันเอาจริงเอาจังใหม่ ถ้ามันไม่เอาจริงเอาจังมันจะให้กิเลสมันเป่าหู ให้กิเลสมันแผดเผา มันแผดเผาอะ มันเผาๆ เวลาไฟป่ามันเผาป่า ไปดูเต่าสิ ดูเต่าที่มันหนีไม่ทัน เวลาไฟแผดเผา มันมานี่มันคลานไปนะแล้ว น้ำตาไหล หนีไม่ทัน ไฟความร้อนมา คว้นไฟมา น้ำตาไหล แล้วไปไหนละ เวลาไฟป่ามันเผาป่า เห็นใหม่ สัตว์ป่านี้เสียชีวิตไปหมดเลย

ไอนี้กิเลสมันเผาหัวใจของเรา หัวใจของเรา เห็นใหม่ คุณิ ธาตุนี้ เห็นใหม่ พุทธะ พุทธะนี่ปฏิสนธิจิต จิตนี้เกิดเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะแล้วมันก็มาเวียนว่ายตายเกิดมาเป็นเรา คุณิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นใหม่ พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เวลาศึกษาพุทธประวัติไปคุณิชีวิตขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จิตหนึ่ง

แต่ของเราๆ ก็คิดแบบละครทีวี จะต้องเป็นอย่างนั้นๆ คาดหมายไปหมด แต่มันภพชาติใดก็ภพชาตินั้น ภพชาติใดก็ภพชาตินั้น ถ้าเป็นภพชาตินั้นก็อยู่ในภพชาตินั้น อำนาจวาสนาก็อยู่ในจิตใต้จิตสำนึกนั้น แล้วเพียงแต่เราจะทำออกมาได้มากน้อยแค่ไหนเท่านั้นเอง ถ้าเราทำออกมาได้มากน้อยแค่ไหนอำนาจวาสนานั้นมันจะส่งเสริมมา ถ้าส่งเสริมมาการประพฤติปฏิบัติมันก็จะมีความจริงบังขึ้นมา ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา ถ้ามีครูบาอาจารย์คอยชักนำมันก็เป็นความจริงขึ้นมา ได้ความจริงได้ใจ เป็นความจริงได้ เห็นใหม่ มันก็เป็นประโยชน์กับจิตดวงนั้น

เวลาเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เพราะเราเห็นภัยในวัฏสงสารเราถึงได้มาบวชเป็นพระ ถ้าบวชเป็นพระแล้วนี้ ความที่ เห็นใหม่ คุณิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วนี่ถึงเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะทำไมไม่เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าละ เกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะยังมีกิเลสค้นหาความทะยานอยากอยู่ในใจนั่นแหละ เวลาออกประพฤติปฏิบัติอยู่ ๖ ปี ก็ยังมีกิเลสค้นหาความทะยานอยาก ก็อยากได้ อยากดี อยากเป็น แต่มันก็ไม่ได้ได้ เป็นไม่ได้

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาตรัสรู้ธรรมขึ้นมา นั่นถึงจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เทวดา อินทร์ พรหม เห็นไหม พระอินทร์เป็นแม่เด็กอุ้มบาตรพระพุทธเจ้า เทวดาแม่เด็กล้างบาตร เด็กเข้คบาตร ไอ้เราอยากเป็น อยากใหญ่ อยากผลในวัฏฏะ ไร้สาระ! ผลของวัฏฏะ

ถ้าผลของวัฏฏะ คุณิ พระอาทิตย์ เห็นไหม นี่แรงโน้มถ่วง จักรวาลนั่นแรงดึงดูดอยู่ที่พระอาทิตย์หมด จิตเรามันหมุนเวียนไปในสถานะอย่างนั้นนะ มันเกิดจากที่นี่ ฉะนั้น ถ้าเรามีสติมีปัญญา เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เห็นไหม ด้วยความจริง ด้วยการประพฤติปฏิบัติธรรม ธรรมคบะธรรมจะเกิดขึ้นมา

ถ้าเกิดขึ้นมา เห็นไหม พุทโธ ใช้ปัญญาอบรมสมาธิ ถ้าจิตมันสงบเข้ามา จิตสงบเข้ามานี่ ศูนย์กลาง ภาวสวะ ภพ สรรพสิ่งเกิดที่นี่หมด บุพเพนิวาสานุสติญาณย้อนอดีตชาติไป ก็ภพที่ชาติ ก็ภพที่ชาติในสถานะที่มันได้เป็นได้เคยเป็นเท่านั้น ได้เคยเป็นคนนั่นมันก็ใช้ชีวิตภพชาตินั้น บาปบุญอันนั้นมันก็สะสมลงสู่จิตนั้น จิตนั้นเคลื่อนจากชาตินั้นไป จิตนั้นเป็นผู้ที่จิตได้สำนึกที่ อวิชชาปุจฺจา สงฺขารา อยู่ในจิตนั้น เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนั้น

แต่ถ้าใครมีความสามารถ ใครทำความสงบของใจเข้าไปแล้วมีอำนาจาสนา คือได้สร้างบุญกุศลมา มันถึงจะนุ่มเข้าไปได้ พระอรหันต์บางองค์ไม่เคยสามารถระลึกอดีตชาติได้เลย ผู้ที่ปฏิบัติบางคนไม่ได้เลย ไม่ได้เลย แต่ผู้ที่ระลึกอดีตชาติได้มากมายมหาศาลเลย แต่ไม่ได้เป็นพระอรียเจ้าเลยเยอะเยอะไป นั่นมันเป็นอะไร เพราะมันเป็นฉานโลกีย์ ฤทธิชีไพรเขาก็ทำของเขาได้ ไม่มีอะไรมหัศจรรย์เลย มันเป็นผลของวัฏฏะ มันเป็นเรื่องจักรวาล เป็นเรื่องของดวงดาว มันมีของมันอยู่อย่างนั้น ไม่มีความมหัศจรรย์ตรงไหน

แต่ถ้าจิตสงบยกจิตขึ้นสู่สติปัญฐาน ๔ จิตนี้มีอำนาจมีคุณสมบัติยกขึ้นสู่วิปัสสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม เวลาตรัสรู้ธรรมด้วยอัสวักขยญาณ ญาณหยั่งรู้ ญาณที่

เป็นมรรคเป็นผล ไม่ใช่ฆานโลกีย์ ฆานโลกีย์คนที่วุฒิภาวะอ่อนแอก็คิดว่าเรารู้ใจ เวลาจิตสงบแล้วเห็นแสงสว่าง เห็นดวงแก้ว เห็นสรรพสิ่งต่างๆ นิमितทั้งนั้น เพราะดวงแก้วก็คือดวงแก้ว แสงสว่างก็คือแสงสว่าง ความว่างมันก็เป็นอากาศธาตุ สุญญากาศมันมีของมันอยู่ในโลกอยู่ในวิญญูะ มีอยู่ทั่วไปหมดเลย

แต่เวลาจิตมันสงบแล้วนี่ชีวะ ชีวะสิ่งที่มีชีวิต สิ่งมีชีวิต เห็นไหม ดูเชื้อโรคที่มีชีวิตอยู่ในร่างกายของคน มันก็มีชีวิตของมัน แต่จิตนี้เป็นสันตติ สันตติสิ่งที่มีชีวิตที่ต่อเนื่อง สิ่งที่มีชีวิตที่ต่อเนื่อง เห็นไหม สิ่งที่เกิดสงบเข้าไปแล้วนี่เข้าไปสู่สรรพสิ่งที่มันจุดเริ่มต้นจุดกำเนิดของภพของชาติ นี้ของภพของชาตินะ คุณิ กามภพ รูปภพ อรูปภพ เห็นไหม นี้โลกธาตุทั้ง ๓ ของเขามีอยู่ของเขาอย่างนั้น

แต่จิตดวงนี้เวียนว่ายตายเกิดในวิญญูะต่างหาก จิตดวงนี้ๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นไป ๒,๐๐๐ กว่าปี เวลาหลวงปู่มั่นท่านตรัสรู้ธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาอนุโมทนา อนุโมทนาทำไม อนุโมทนาเพราะว่าด้วยอำนาจวาสนา ด้วยอำนาจวาสนาบารมีของหลวงปู่มั่นไง ที่ท่านสามารถสร้างศาสนทายาทต่อเนื่องได้

คุณิ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยนี้ไว้ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้าก็เป็นพระอรหันต์เหมือนกัน เป็นผู้ตรัสรู้เองโดยชอบเหมือนกัน แต่ท่านก็สอนได้ด้วยชีวิตของท่าน ท่านไม่ได้วางต่อเนื่องไป พระปัจเจกพุทธเจ้ากับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เองโดยชอบเหมือนกัน อำนาจวาสนาก็ยังแตกต่างกัน

แต่เวลาหลวงปู่มั่นท่านตรัสรู้ธรรมขึ้นมา นี่ท่านสร้างศาสนทายาท ท่านจรจรโลงศาสนธรรมต่อเนื่องได้ นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงได้ออนุโมทนาไง แล้วเวลาต่อเนื่องได้ต่อเนื่องได้ที่ไหน ต่อเนื่องจากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่งไง จากใจดวงที่ประพฤติปฏิบัติไง จากใจดวงหนึ่งที่ประพฤติปฏิบัติ ครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน ท่านก็ชวนชวายของท่าน ท่านก็ค้นคว้าของท่านเหมือนกันไง แต่ค้นคว้าไปอย่างไรแล้วนี่ ด้วยอำนาจวาสนาของท่านไม่มีบารมีพอ เห็นไหม ก็ต้องไปเฝ้าหลวงปู่มั่น เสาะแสวงหาหลวงปู่มั่น ให้หลวงปู่มั่นชี้แนะ ให้หลวงปู่มั่นแก้ไข ให้หลวงปู่มั่นชี้ แล้วหลวงปู่มั่นใครแก้ไขให้

คุณิ ครูบาอาจารย์ที่ท่านบรรลุดุธรรม ท่านตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแต่ละองค์ เวลาท่านเข้าไป

เผชิญกับกิเลส เห็นใหม่ กิเลสมันเป่าหู กิเลสมันขับไส กิเลสมันตลบตะแลง กิเลสมันพลิกแพลง พลิกแพลงให้คนปฏิบัตินี้หลงไหล ให้คนปฏิบัตินี้หันรีหันขวาง ให้คนปฏิบัติไม่รู้จะเดินทางไปทางไหน เห็นใหม่ นี่ไง เวลาครูบาอาจารย์เราท่านถึงเสาะแสวงหา เพราะเวลาเสาะแสวงหา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น สมัยโบราณจะต้องเดินไป ข้ามภูเขาข้ามป่าข้ามเขาไปนี่ คิดดูสิ เดินไปเป็นวันๆ

กับถ้าเราใช้ปัญญาของเราเอง เราชวนขวายของเราเอง เราแก้ไขของเราเอง ถ้ามันมีความสามารถทำได้เราไม่ต้องเดินไปไหนเลย เราอยู่กับเรา เราสามารถแก้ไขของเราเองได้ นี่เดินข้ามภูเขาไปหลายๆ ลูก กับเดินในทางจงกรม ถ้ามันทำได้ไม่มีใครไปหาหรือ เพราะในทางจงกรม เดินจงกรมใช้ปัญญาใคร่ครวญของเรา ถ้ามันแก้ไขได้จะไปทำไม ข้ามป่าข้ามเขาไปนี่มันทุกข์มันทรมาณทั้งนั้น ถ้ามันแก้ไขได้ นี่มันแก้ไขไม่ได้เนี่ยสิ มันทำไมไม่ได้มันถึงต้องชวนขวายไปหาครูบาอาจารย์ไ้

นี่เพราะเหตุนี้ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงมาอนุโมทนาๆ แล้วในปัจจุบันนี้ เห็นใหม่ ในปัจจุบันตั้งแต่สมัยหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ตั้งแต่สมัยครูบาอาจารย์เราเป็นรุ่นหนึ่ง พวกเรานี้เป็นรุ่นที่ ๓ รุ่นที่ ๔ แล้ว ทำไร่ทำสวนถ้าเขาหลงพีชพันธุ์ไปแล้วนี่เก็บพีชผล เห็นใหม่ พอรุ่นปลายๆ คุณภาพมันก็ต่ำลงไปเรื่อยๆ รุ่นแรกๆ มันก็จะสมบูรณ์ของมัน ครูบาอาจารย์ของเรา ถ้าท่านครูบาอาจารย์ถ้ารุ่นของท่านก็สมบูรณ์ของท่าน ไ้ฮ้ันนี้มันรุ่นท้ายๆ แผลงมันเจาะ เชื้อรา มันเกาะจนต้นมันก็จะรักษาไว้ไม่ได้อยู่แล้วละ แต่เรายังได้เห็นร่องเห็นรอย

ถ้าเราเห็นร่องเห็นรอยนี้เราต้องฟื้นฟู ฟื้นฟูสติ ฟื้นฟูปัญญาของเรา ต้องชวนขวาย ต้องตื่นตัว อย่าไปนอนจมกับมัน อย่าไปนอนจมกับความคิด ความคิด ความคุ้นเคย ความเคยชินในใจนะกิเลสทั้งนั้น เราเกิดมาจากไหน เราเกิดมาจากอวิชชา คนเกิดทั้งหมดมีอวิชชา ไม่รู้ถึงมาเกิด พอมันเกิดขึ้นมาแล้วนี่ เกิดมาเป็นมนุษย์นะมันก็เหมือนเหริยญนะ มันมี ๒ ด้าน เหริยญมี ๒ ด้าน หัวกับก้อย

นี่ก็เหมือนกัน ชีวิตเราเกิดมาแล้วนี่มันก็ตีกับชั่ว เกิดมาแล้วนี่เลือกเอา เกิดนี่มนุษย์มีศักยภาพตรงนี้ไง มนุษย์เกิดมาแล้วมีอิสรภาพ จะทำดีก็ได้ ทำชั่วก็ได้ แต่เทวดา อินทร์ พรหม เขาเห็นของเขา เขาพยายามทำดีของเขา เพราะจิตของเขามันส่องแผ้ว มันมองเห็นโลกธาตุหมด แต่เทวดามันชั่ว เวลาเทวดาชั่ว เห็นใหม่ คนที่ทำความชั่วแต่เคยได้ทำบุญกุศลกับพระอริยบุคคล

ต่างๆ ก็ไปเกิดเป็นทวดาเหมือนกัน เวลาทวดาที่ชั่วก็ทำลายเขาเหมือนกัน

ทั้งๆ ที่เขารู้เขาเห็นนี้แหละ เขารู้เขาเห็นแต่นิสัยสันดานมันเป็นอย่างนั้น นิสัยสันดานเป็นอย่างนั้น เห็นไหม คุณ กิเลสมันแผดเผาๆ แม้แต่ทวดา อินทร์ พรหมนั่นนะ ถ้าทวดา อินทร์ พรหมยังมีกิเลส แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นไปเป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคามี เป็นอนาคาแต่ท่านยังไม่สิ้นกิเลสไป ท่านก็ไปเกิดเป็นทวดาเป็นพรหมที่เป็นอริยเจ้า ถ้าเป็นอริยเจ้าขึ้นมา เห็นไหม จิตใจมันก็ไม่ลอกแลกลอเลไม่ไขว่คว้าไอ้กิเลสต้นหาคความทะยานอยากอย่างนี้

แต่ถ้ามันทุกภพทุกชาติมีดีและเลว แต่นี้ครูบาอาจารย์ของเราเวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นไปแล้วนี่นักปฏิบัติเราถ้าเป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคา เป็นอนาคา เวลาไปเกิดขึ้นมามันมีคุณธรรมในใจของมัน นี่คุณธรรมของที่เป็นพระอริยเจ้า แต่คุณธรรมในทางโลก เห็นไหม ทำดีและชั่ว เวลาดีก็ดีแบบปุถุชน ชั่วก็ชั่วไปแบบปุถุชน คำว่าปุถุชนนะ ปุถุชนคนหนา มันรักษาตัวเองไม่ได้ไง แล้วเวลากิเลสมันเป่าหู เป่าหูก็คล้อยตามแล้ว เวลามันสร้างเหตุสร้างผลมันแผดเผาเนะ มันแผดเผา มันทำลาย

แต่เวลาเราจะมาประพฤติปฏิบัติ เห็นไหม นี่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา เห็นไหม ประพฤติปฏิบัติธรรม ตบะธรรมมันแผดเผากิเลส เวลามันแผดเผากิเลส เห็นไหม กิเลสอยากได้อะไร ไม่เชื่อมัน เวลาบิณฑบาตได้สิ่งใดมา เป็นของที่ชอบ เป็นของที่ถูกกับธาตุขันธ์ ธาตุขันธ์ของใคร ใครชอบอย่างไร เวลาได้อาหารสิ่งนั้นมามันก็ถูกใจ ดีใจ อยากได้ ท่านโยนทิ้งเข้าป่า ท่านปาทิ้ง อะไรที่ไม่ถูกใจกินอย่างนั้น อะไรที่ถูกใจไม่กิน

เวลาจะต่อสู้กับมัน เวลาจะต่อสู้กับกิเลสท่านทำถึงขนาดนั้นนะ เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านทำ ท่านทำจริงๆ ไม่ใช่ฟังเขามาแล้วก็มาโม้ อยากอวด อยากโม้ พุทธพจน์ๆ พุทธพจน์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประวัติก็เป็นของครูบาอาจารย์ ผู้ศึกษาได้อะไร เขาศึกษามาเป็นแนวทาง เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมวินัยนี้ไว้ องค์หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นวางข้อวัตร วางข้อวัตรคือแนวทางที่เราจะต้องขวนขวายที่จะกระทำ ถ้ามันทำได้มันก็เป็นประโยชน์

ถ้าเราเป็นจริงขึ้นมามันเป็นจริงในหัวใจ ถ้าหัวใจเป็นจริงแล้วนะ ถ้าเป็นสมาธิเราจะเห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของชีวิตนี้จริงๆ เห็นไหม ทางโลกเขาเสียสิ่งใดไปก็ให้เสียไปเถอะ แต่

อย่าเสียหัวใจนี้ไป เพราะหัวใจนี้เป็นขวัญ เป็นขวัญและกำลังใจของชีวิต ถ้าขวัญและกำลังใจของชีวิตอยู่นี้มันสามารถฟื้นฟูได้ เสียสิ่งใดไปให้เสียแต่อย่าเสียใจ อย่าเสียหัวใจนี้ไป

แล้วเวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา จิตที่เป็นสมาธิขึ้นเป็นสมาธิได้ คุณิ หลวงปู่พรหมท่านเป็นเศรษฐี ทำไมท่านมาคิดว่าท่านไม่มีลูก ท่านจะออกประพฤติปฏิบัติ ทำไมท่านเสียสละสมบัติทั้งหมดเลย แจกอยู่ ๗ วันถึงจะหมด สมบัติที่เขาแสวงหามา แสวงหามาเป็นของตนเอง ท่านเสียสละหมดเลย เสียสละหมดไปเลย แล้วท่านจะเป็นโสดาบัน เป็นสกิทาคา เป็นอนาคา เป็นอรหันต์ก็ไม่ใช่ ท่านเสียสละหมดไปเลย แล้วท่านเข้าไปบวช ไปบวชก็ปุจฉาขึ้นนี้แหละ ไปบวชก็คนหนา แล้วเวลาไปภาวนานะ เวลามันทุกข์มันยาก สมบัติเรานี้ อู้ฮู! มหาศาลเลย เราเสียสละหมดเลย แล้วตอนนี้มาพุทโธ พุทโธ แล้วมาขอชาวบ้านเขากิน เวลากิเลสมันเป่าหูนะ มันภาวนานี้มันจะคิดถึงตอนที่เรามี เศรษฐี เสียสละหมดเลย แล้วมาบวชแล้วมาเป็นทุกคหิณีใจ แล้วก็ไปบิณฑบาตกับเขา คนทุกข์คนจนกิเลสมันเป่าหูนี้ล้มลุกคลุกคลานเลย ท่านก็ฝัน ท่านก็ทน ท่านพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมา นี่ไปเจอหลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นให้กำลังใจ ให้อุบาย แล้วท่านประพฤติปฏิบัติของท่านมา

ฉะนั้น เราบวชมาแล้ว วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักๆ แสดงธรรมจักๆ คือประกาศว่า สัจจะความจริงมันมีอยู่ มันมีอยู่ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ยังไม่ได้ประกาศให้ใครรู้

วันนี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักๆ ประกาศธรรม ประกาศสัจธรรมให้โลกรู้ ความจริงอยู่ในหัวใจ แต่ประกาศธรรมให้โลกรู้ เทวดาส่งข่าวเป็นชั้นๆ ขึ้นไป เพราะเทวดาเขารอของเขายู่แล้ว เขาปลื้มใจ เขาดีใจ ธรรมะเกิดแล้ว ธรรมจักร จักรได้เคลื่อนแล้ว จักรของธรรม กรงล้อแห่งธรรม กรงล้อแห่งธรรมได้เคลื่อนไป ไม่มีใครจะชัก ไม่มีใครจะกีดขวาง ไม่มีใครจะทำลายได้ จักรนั้นเคลื่อนไป เคลื่อนไปที่ไหน เคลื่อนไป เวลานักปฏิบัติเวลาทำสมาธิได้จิตสงบตามความเป็นจริงขึ้นสู่วิปัสสนา นั่นละธรรมจักร จักรมันเคลื่อนมรรคมันเคลื่อน มันมีมรรคมีผล เห็นไหม ธรรมจักรในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีตั้งแต่วันวิสาขะ แต่เวลาท่านมาแสดงธรรมจักร ท่านเสวยวิมุตติสุขมันเป็นความสุขของท่านมันเป็นสัจจะความจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เวลาแสดงธรรมจักๆ เห็นไหม พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม เทวดา อินทร์ พรหม ส่งข่าวเป็นชั้นๆ ขึ้นไป

วันนี้วันสำคัญ ถ้าวันสำคัญแล้วนี่ เห็นไหม เวลาวันอาสาฬหบูชา รุ่งขึ้นก็จะเป็นวัน
เข้าพรรษา วันเข้าพรรษาก็วันที่เราจะเผชิญกับสังขจะเผชิญกับกิเลส เราจะเผชิญกับกิเลส เห็นไหม
เราจะประพฤติปฏิบัติธรรมให้เป็นตบะธรรม ให้ธรรมะแผดเผากิเลส อย่าไปยอมจำนน ให้กิเลส
มันเผาหัวใจเรา กิเลสมันจะเผา กิเลสมันจะทำลาย ทำลายหัวใจของสัตว์โลกเพราะมันเป็นที่อยู่
ของมัน เมืองของมัน นครของมัน ทุ่งๆ ที่ว่าเป็นกิจของเรา แล้วมันทำให้เราเวียนว่ายตายเกิด ถ้า
เรามีสังขจะมีความจริง เราจะพยายามสร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมาให้เป็นศาสนทายาท

องค์หลวงปู่มั่นเวลาท่านตรัสรู้ธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาอนุโมทนา
อนุโมทนาว่า “สังขธรรม ดอกบัวบานอยู่กลางกิ่งพุทธกาล สร้างสมเป็นคุณประโยชน์กับ
พระพุทธศาสนา”

เราเกิดมาเป็นชาวพุทธ เกิดมาที่กลางพุทธศาสนา เกิดมาได้ทันเชื้อพันสายของครูบา
อาจารย์ ถ้าใครขวนขวาย ใครประพฤติปฏิบัติ ใครทำความเป็นจริง ใจดวงนั้นจะมีคุณธรรม ถ้า
ยังนอนจมอยู่กับกิเลสให้กิเลสมันจีคอ ให้มันแผดเผา ให้มันทำลาย จะจมอยู่กับกิเลสอย่างนั้น
เพราะเราเป็นปุถุชน การบวช บวชนี้มันเป็นวัฒนธรรมประเพณี การประพฤติปฏิบัติมันจะได้
คุณธรรมขึ้นมาด้วยสังขะ ด้วยความจริง ด้วยคุณธรรม เป็นอัตตตถสมบัติของใจดวงนั้น เอวัง